

ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Εμείς EastMed, ο Ερντογάν στη Λιβύη

- ✓ Υπογράφεται την Πέμπτη στην Αθήνα η συμφωνία Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ για τον EastMed, με τον Ιμπραήμ Καλίν να απειλεί ότι η Τουρκία «δεν θα μείνει με σταυρωμένα χέρια»
- ✓ Ο τουρκικός στρατός αναμένει την ίδια ώρα το «πράσινο φως» από τη Βουλή για να «εισβάλει» στη Λιβύη και να βάλει μπουρλότο στην περιοχή

Ραγδαίες και κρίσιμες αναμένεται να είναι οι εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο μέσα στα επόμενα εικοσιτετράωρα, αφού ο Ερντογάν, παρά τις διεθνείς αντιδράσεις, προειδοποιεί και διπλωματικές προσπάθειες, παρουσιάζεται αποφασισμένος να βάλει, με την αποστολή τουρκικού στρατού στην Λιβύη, κυριολεκτικά φωτιά στην περιοχή. Έτσι την ερχόμενη Πέμπτη, την ώρα που στο Ζάππειο Μέγαρο στην Αθήνα θα υπογράφεται η Διακρατική Συμφωνία Ελλάδας, Κύπρου και Ισραήλ για τον EastMed, η Τουρκική Βουλή κατ' απαίτηση του Ταγίπ Ερντογάν, θα ανάβει, όπως όλα δείχνουν, το πράσινο φως, για την αποστολή στρατευμάτων στην Λιβύη και από εκεί και πέρα η τουρκική «εισβολή» στη Λιβύη, θα είναι θέμα κάποιων μόνο, ημερών.

ΚΑΛΙΝ ΓΙΑ EASTMED: ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΣΟΥΜΕ ΜΕ ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΑ ΧΕΡΙΑ. Παράλληλα με τις προετοιμασίες της για «εισβολή» στη Λιβύη, η Άγκυρα δεν κρύβει και τον εκνευρισμό και δυσφορία της για την υπογραφή της συμφωνίας για τον EastMed, με τον στενό συνεργάτη του Ταγίπ Ερντογάν Ιμπραήμ Καλίν, να προειδοποιεί και πάλι χθες ότι η Τουρκία «δεν θα κάτσει με σταυρωμένα τα χέρια». «Το Ισραήλ, η Ελλάδα, οι Ελληνοκύπριοι και η Αίγυπτος συγκεντρώθηκαν και άρχισαν να μιλούν για τον EastMed. Άρχισαν να σχεδιάζουν τη μεταφορά

Ενώ ο τουρκικός στρατός περιμένει το πράσινο φως της τουρκικής εθνοσυνέλευσης, στην ίδια τη Λιβύη σε κατάσταση διαρκούς πολιορκίας εξακολουθούν να βρίσκονται οι στρατιωτικές δυνάμεις που υποστηρίζουν την κυβέρνηση της Τρίπολης.

του αερίου στην Ευρώπη που θα βρεθεί στην ανατολική Μεσόγειο, παρακάμπτοντας την Τουρκία. Μιλούν για αγωγούς, εμφανίζουν χάρτες... Όταν συμβαίνουν αυτά, εμείς δεν μπορούμε να καθόμαστε με δεμένα τα χέρια» δήλωσε ο Ιμπραήμ Καλίν, και αναφερόμενος στην τουρκο-λιβυκή συμφωνία συμπλήρωσε: «Η Ελλάδα υποστηρίζει πως παραβιάστηκε περιοχή περίπου 15 χιλιομέτρων και λόγω της Κρήτης εκείνοι θα αποταθούν στον ΟΗΕ. Ας αποταθούν, δεν είναι πρόβλημα για εμάς».

ΣΤΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΒΟΥΛΗ Η ΡΥΘΜΙΣΗ. Στο μεταξύ η Τουρκία προχωρεί τις προετοιμασίες για την αποστολή στρατιωτών της στη Λιβύη και χθες υποβλήθηκε στην τουρκική Βουλή το σχετικό υπόμνημα και όπως ανακοίνωσε ο Πρόεδρος της τουρκικής εθνοσυνέλευσης Μουσταφά Σεντόπ, κάλεσε εκτάκτως την ολομέλεια του σώματος σε συνεδρία την Πέμπτη στις 2 Ιανουαρίου για να συζητήσει και εγκρίνει το υπόμνημα. Όπως δε αναμένεται αυτό θα εγκριθεί με τις ψήφους των κυβερνητικών βουλευτών αλλά και των 49 Βουλευτών του κόμματος Εθνικιστικής Δράσης, του Ντεβλέτ Μπαχτσελί, ο οποίος έσπευσε να δηλώσει ότι οι βουλευτές του θα στηρίξουν στη Βουλή το αίτημα για να σταλεί στρατός στη Λιβύη, όπως έχει

ζητήσει η κυβέρνηση της Λιβύης.

ΟΧΙ ΑΠΟ ΡΑΚ ΚΑΙ ΚΑΛΟ ΚΟΜΜΑ. Χθες ο Μεβλούτ Τσαβούσογλου επικεκήρησε με συναντήσεις που είχε με τους ηγέτες του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος και του Καλού Κόμματος, να αποσπάσει και την δική τους υποστήριξη στην αποστολή στρατευμάτων στην Λιβύη, ωστόσο η προσπάθεια του δεν φαίνεται να καρποφόρησε, αφού και από τα δύο κόμματα εκφράστηκαν αντιδράσεις και επιφυλάξεις. Συγκεκριμένα ο Αναπληρωτής Πρόεδρος του ΡΑΚ, Αχμέτ Ουνάλ Τσεβικιόζ δήλωσε μετά τη συνάντηση ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη διπλωματία και πιστεύουν ότι η αποστολή στρατού θα χειροτερεύει την υφιστάμενη κατάσταση και θα ανοίξει τον δρόμο για ευρεία σύρραξη στην περιοχή. Σημείωσε ότι γειτονικές στη Λιβύη χώρες, όπως η Τυνησία, δεν επιθυμούν κάτι τέτοιο ενώ άλλες μουσουλμανικές χώρες όπως Αίγυπτος και η Σαουδική Αραβία θα δουν την Τουρκία εχθρικά, εφόσον η Άγκυρα πάρει το μέρος κάποιου στην κατάσταση που επικρατεί στη Λιβύη. Επίσης ο εκπρόσωπος του Καλού Κόμματος, Γιαβούζ Αγιραλίογλου δήλωσε ότι το κόμμα του αντικρίζει αρνητικά το αίτημα αυτό.

ΤΣΑΒΟΥΣΟΓΛΟΥ: Η ΛΙΒΥΗ ΘΑ ΠΙΝΕΙ ΔΕΥ-

ΤΕΡΗ ΣΥΡΙΑ. Ο ίδιος ο Μεβλούτ Τσαβούσογλου δήλωσε μετά τις συναντήσεις ότι εξήγησε το μνημόνιο συναντήσεων Τουρκίας - Λιβύης για τις θαλάσσιες ζώνες, τις εξελίξεις στη Λιβύη αλλά και για ποιο λόγο πρέπει να τύχει στήριξης από την τουρκική Βουλή, το αίτημα να σταλεί στρατός στη Λιβύη. Ο Τούρκος υπουργός Εξωτερικών για να δικαιολογήσει την αποστολή Τούρκων στρατιωτών προειδοποίησε επίσης ότι η σύγκρουση στη Λιβύη κινδυνεύει να καταλήξει σε χάος και να εξελιχθεί σε δεύτερη Συρία, επικείμενη ωστόσο που χρησιμοποιούν και όσοι αντιτίθενται στην αποστολή στρατευμάτων θεωρώντας ότι εκείνο που θα εκτρέψει πραγματικά τα πράγματα με απρόβλεπτες προεκτάσεις είναι ακριβώς η στρατιωτική εμπλοκή της Τουρκίας.

ΠΟΤΕ ΜΠΑΙΝΟΥΝ; Ανεξαρτήτως πάντως της άρνησης των δύο κομμάτων της τουρκικής αντιπολίτευσης να στηρίξουν την αποστολή τουρκικών στρατευμάτων στην Λιβύη, αυτή θεωρείται δεδομένη. Το αν αυτή θα διαταχθεί αμέσως μετά την έγκριση της νομοθετικής ρύθμισης από την τουρκική εθνοσυνέλευση ή αν ο Ερντογάν θα αναμένει λίγες μέρες ακόμη, μέχρι να γίνει και η προγραμματισμένη για τις αρχές Ιανουαρίου στο Βερολίνο, Διεθνής Διάσκεψη για

τη Λιβύη, αυτό θα φανεί στα επόμενα εικοσιτετράωρα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ. Την Κυριακή η Γερμανίδα Καγκελάριος Άνγκελα Μέρκελ συζήτησε τις προσπάθειες για επίτευξη διπλωματικής λύσης στη σύγκρουση της Λιβύης, σε ξεχωριστές τηλεφωνικές συνομιλίες που είχε με τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και τον Τούρκο πρόεδρο Ταγίπ Ερντογάν και σύμφωνα με εκπρόσωπό της κατά τις επικοινωνίες αυτές «συμφωνήθηκε να συνεχιστεί η ανταλλαγή απόψεων για την ενίσχυση των διπλωματικών προσπαθειών». Την ίδια ώρα εκπρόσωπος του Γερμανικού υπουργείου Εξωτερικών δήλωσε ότι η Γερμανία παρακολουθεί τις αναφορές για τα στρατιωτικά σχέδια της Τουρκίας στη Λιβύη με «μεγάλη ανησυχία».

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΑΤΖ. Τα τουρκικά στρατεύματα με το που θα φθάσουν στη Λιβύη θα ταχθούν στο πλευρό των δυνάμεων της κυβέρνησης Σάρατζ, εναντίον των δυνάμεων του στρατηγού Χαλίφα Χάφταρ, οι οποίες λαμβάνουν στρατιωτική υποστήριξη από τη Ρωσία, την Αίγυπτο και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και βρίσκονται ήδη προ των πυλών της έδρας της κυβέρνησης της Τρίπολης.

ΕΝΟΧΛΗΣΕ ΤΟΝ ΤΑΤΑΡ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΛΙΒΥΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Απαράδεκτη η συνεργασία των ε/κ με τον Χαφτάρ

Επίθεση στην Κυπριακή Δημοκρατία για τις επαφές της με τον στρατηγό Χαφτάρ εξαπέλυσε ο «πρωθυπουργός» των κατεχομένων Ερσίν Τατάρ, υποστηρίζοντας σε γραπτή δήλωση του ότι η συνεργασία της «ε/κ διοίκησης», με τη διοίκηση του στρατηγού Χαφτάρ, που είναι ενάντια στην κυβέρνηση της Λιβύης, ιδιαίτερα όσον αφορά τα δικαιώματα της Τουρκίας και του ψευδοκράτους. Στην δήλωση

του ο Τατάρ, αφού αναφέρει ότι παρακολουθεί στενά τις γεωπολιτικές εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο και δεσμεύεται να προστατεύσει τα εθνικά στρατηγικά συμφέροντα των **Τ/κ** και της Τουρκίας, προσθέτει ότι «παρακολούθησε με ανησυχία τις επαφές του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων της Λιβύης, Akile Salih, που είναι υπέρ του στρατηγού Χαφτάρ, με την ε/κ πλευρά και τις πολιτικές του επι-

διώξεις εναντίον της Τουρκίας». Αυτή η επίσκεψη, πρόσθεσε, «δείχνει ότι πρέπει να επαναξιολογηθεί η στάση της τ/κ πλευράς στο Κυπριακό και την εξωτερική πολιτική με μια ευρύτερη αντίληψη». Ο Ερσίν Τατάρ τοποθετείται και στις συμφωνίες Τουρκίας-Λιβύης, υποστηρίζοντας ότι συμφωνίες που υπεγράφησαν από την Τουρκία με την κυβέρνηση της Εθνικής Συμφιλίωσης της Λιβύης σχετικά με την αμυν-

τική συνεργασία και την οριοθέτηση των περιοχών θαλάσσιων δικαιωμάτων, «αποτελέσαν ορόσημο στη γεωπολιτική της ανατολικής Μεσογείου», και ότι «ένα επίσης κρίσιμο κομμάτι αυτής της μεγάλης στρατηγικής εικόνας» είναι και η ταχέως αναπτυσσόμενη συνεργασία στον τομέα της ασφάλειας και της ενέργειας μεταξύ της Τουρκίας και του ψευδοκράτους. «Το τουρκικό έθνος είναι ένα μεγάλο έθνος που κυ-

ριάρχησε στη Μεσόγειο για αιώνες. Δεν είναι δυνατόν να γράψουμε και να εξηγήσουμε την ιστορία της λεκάνης της Μεσογείου χωρίς τουρκική ιστορία. Κάθε προσπάθεια για την στέρση του τουρκικού έθνους από τον πλούτο της Μεσογείου παρακολουθείται στενά από εμάς και έχουμε αποφασιστικότητα με την Τουρκία για να την αποτρέψουμε», καταλήγει στην δήλωση του ο Ερσίν Τατάρ.

Σήμερα διανύουμε περίοδο ευρύτερης αναστάτωσης στην Ανατολική Μεσόγειο. Μετά την αραβική «άνοιξη», ήρθε η συριακή κρίση για να ανατρέψει την ισορροπία δυνάμεων. Σταδιακά διαμορφώνεται μια νέα περιφερειακή πραγματικότητα που αφορά την Ελλάδα, όχι μόνο λόγω γεωγραφικής θέσης, αλλά και λόγω της τακτικής της Τουρκίας.

Της **ΝΤΙΡΑΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ***

Πρωταρχικό μας μέλημα πρέπει να είναι η αναπροσαρμογή της πολιτικής έναντι της Τουρκίας. Πορευτήκαμε επί 20 χρόνια, μετά το Ελσίνκι, στη βάση της ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας. Όμως, αυτή η προοπτική σήμερα δεν υφίσταται. Ας είμαστε ειλικρινείς: Η πλήρης ένταξη των γειτόνων στην Ε.Ε. δεν αποτελεί στόχο ούτε για την Ευρώπη ούτε για την Τουρκία. Αντ' αυτού, θα μπορούσαμε να επιδιώξουμε μια ειδική σχέση με την Τουρκία, η οποία θα συμπεριλαμβάνει και ζητήματα άμυνας και ασφάλειας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε την καθιέρωση μιας «συναλλακτικής διπλωματίας» μεταξύ Ευρώπης και Τουρκίας, στη βάση του κυνισμού. Δεν αρκεί απλώς μια οικονομική συμφωνία. Χρειαζόμαστε μια συμφωνία που θα λαμβάνει υπ' όψιν και τα θέματα ασφάλειας Ελ-

Η ειδική σχέση Τουρκίας - ΕΕ και ο δρόμος προς τη Χάγη

λάδας και Κύπρου, άρα των ευρωπαϊκών συνόρων. Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, ήδη επιβαρυνμένες από τις ενέργειες της Τουρκίας, δέχθηκαν βαρύ πλήγμα με την υπόθεση της Λιβύης. Για τον λόγο αυτό, ο πρωθυπουργός και το Υπουργείο Εξωτερικών με επικεφαλής τον Νίκο Δένδια έχουν επιδοθεί σε διπλωματικό μαραθώνιο που έχει εξασφαλίσει την αλληλεγγύη των Ευρωπαίων εταίρων. Η «συμφωνία» Άγκυρας - Τρίπολης δεν είναι κενό γράμμα. Είναι μια συμφωνία που υπεγράφη ανάμεσα στην Τουρκία και σε μια αναγνωρισμένη κυβέρνηση από τον ΟΗΕ. Όμως, είναι ασύμβατη με το διεθνές δίκαιο, δεν παράγει έννομα αποτελέσματα και δεν δεσμεύει τρίτους. Αποτελεί την αντίδραση της Τουρκίας στα σχήματα συνεργασίας όπου πρωταγωνιστεί η Ελλάδα. Η νέα πραγματικότητα στη Μεσόγειο προκαλεί ανασφάλεια στον Ερντογάν, ο οποίος πλέον αναμετράται με την τουρκική ιστορία. Οραματίζεται να εξελιχθεί σε νέο εθνοπατέρα, στόχο που θα ήθελε να υλοποιήσει το 2023, μαζί με την 100ή επέτειο της ανακήρυξης της Τουρ-

κικής Δημοκρατίας. Έτσι, ο ίδιος επιχειρεί να μπει στο ενεργειακό παιχνίδι υπογράφοντας συμφωνία με μια χώρα με ασταθή κυβέρνηση που φαίνεται υπό κατάρρευση. Ορθώς η Ελλάδα πιέζει με στρατηγική διπλωματικής απομόνωσης της Τουρκίας και ταυτόχρονη προσέγγιση των ΗΠΑ και της Ρωσίας. Η Τουρκία υπονόησε ότι θα αναμειχθεί στον λιβυκό εμφύλιο. Όμως, η διεθνής κοινότητα και ιδίως η Ελλάδα δεν πρόκειται να αποδεχθούν μια δεύτερη «Συρία» στη Μεσόγειο. Δεν είμαστε αδύναμοι. Διαθέτουμε ενεργά διπλωματικά εργαλεία και ενεργείς συμμαχίες. Σήμερα η χώρα μας οφείλει να αδράξει τις ευκαιρίες και να ολοκληρώσει τις συμφωνίες οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών με Αλβανία, Ιταλία και Αίγυπτο. Μετά την υπαναχώρηση των Τιράνων και την ακύρωση της υποδειγματικής συμφωνίας του 2009, η Ελλάδα δικαιούται να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη στα 12 ν.μ. Επιπλέον, οφείλει να επανεκκινήσει τη διαπραγμάτευση με την Ιταλία για οριοθέτηση ΑΟΖ, που λόγω αντιδράσεων από Ιταλούς αλιείς είχε «παγώσει» στο παρελθόν.

Πρέπει οι «μαύρες τρύπες» των οριοθετήσεων, δυτικά και νότια, να κλείσουν οριστικά. Παρά τις δυσκολίες, παραμένω οπαδός της επίλυσης των διαφορών, για το καλό και των δύο λαών. Η λύση στο θέμα της υφαλοκρηπίδας με διμερή συμφωνία δεν είναι εφικτή. Γι' αυτό και από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, η σταθερά της εξωτερικής μας πολιτικής ήταν η από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Σήμερα, πρέπει να επανεκκινήσουμε τις συζητήσεις για υπογραφή συνυποσχετικού που θα ανοίξει τον δρόμο προς τη Χάγη. Αν η Τουρκία το υπογράψει, που δεν το θεωρώ αδύνατο, μιας και είχε επιτευχθεί το 1975 μεταξύ Καραμανλή και Ντεμιρέλ, αναγνωρίζει τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, παρότι δεν έχει επικυρώσει τη Σύμβαση του ΟΗΕ για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, ούτε τη Σύμβαση της Γενεύης για την υφαλοκρηπίδα, τις οποίες είναι απίθανο να υπογράψει. Για να το πετύχουμε, πρέπει στο πλαίσιο της νέας ευρωτουρκικής ειδικής σχέσης η Τουρκία να αποδεχθεί δύο πράγματα: τη δικαιοδοσία

της Χάγης για τα όρια των θαλασσίων ζωνών της με την Ευρώπη και την επίλυση του κυπριακού μέσω διζωνικής - δικαιοδικής ομοσπονδίας. Κι αν η Άγκυρα αρνηθεί να υπογράψει συνυποσχετικό, τότε θα εκτεθεί διεθνώς ότι δεν επιθυμεί τον διάλογο κι ότι δεν διαθέτει επιχειρήματα. Μια χώρα χρειάζεται ισχυρές συμμαχίες και ισχυρή άμυνα. Στην κατεύθυνση της αμυντικής θωράκισης κινείται η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων. Η επικείμενη αναβάθμιση των F-16 είναι χρήσιμη, όμως οφείλουμε να αυξήσουμε και το στρατιωτικό προσωπικό. Ήρθε η ώρα να συζητήσουμε είτε για πρόσληψη νέων επαγγελματιών οπλιτών είτε για επιμήκυνση της θητείας και υποχρεωτική στράτευση στα 18. Σήμερα στην Ελλάδα, χάρη στις πρωτοβουλίες του Κυριάκου Μητσοτάκη, υπάρχει εθνική συναίνεση στα ελληνοτουρκικά, και αυτό είναι το ισχυρότερο όπλο μας. Εφόσον όλοι στρατευθούμε στον ίδιο στόχο, θα είμαστε πιο αποτελεσματικοί στη δύσκολη διπλωματική μάχη που πρέπει να δώσουμε ο καθένας από τη δική του θέση. Είμαστε έτοιμοι να προσέλθουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με την Τουρκία, με καθαρές κουβέντες και καλή πίστη. Όμως, καταπάτηση της εθνικής μας κυριαρχίας δεν θα δεχθούμε ποτέ.

*** Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, πρώην υπουργός - Από την «Καθημερινή» Αθηνών**

Καταστροφικοί υπήρξαν οι χειρισμοί της κυπριακής πολιτικής και κομματικής ηγεσίας και η πορεία που ακολούθησαν μετά την τουρκική εισβολή. Αντί να εργαστούν πρωτίστως για την εθνική συμφιλίωση και συνδιαλλαγή και στη συνέχεια για τη δημιουργία ενός ενιαίου

Του **ΑΝΔΡΕΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ***

και αρραγούς αντικατοχικού και εθνικοαπελευθερωτικού μετώπου, έπραξαν το αντίθετο. Προφανώς, ενδιαφέρονταν να πλήξουν περισσότερο την Ελλάδα γιατί φρόνιζαν ότι θα μπορούσαν να τα βρουν με τους «αδελφούς» τους **Τ/κ** ως εάν αυτοί είχαν το πάνω χέρι. Με την υπογραφή των ούτω καλούμενων «συμφωνιών υψηλού επιπέδου» (γνωστές ως «συμφωνίες κορυφής») Μακαρίου - Ντενκτάς (1977) και Κυπριανού - Ντενκτάς (1979) απενοχοποίησαν την Τουρκία αφού με αυτές έμμεσα αποδεχθήκαμε τα τετελεσμένα της εισβολής και κατοχής και μετατρέψαμε το κυπριακό πρόβλημα σε θέμα ενδοκοινοτικής διένεξης. Με το άνοιγμα αργότερα μερικών οδοφραγμάτων με τα οποία ο Ντενκτάς μάς κατέλαβε εξ απολήξης, σε μία περίοδο που αυτός αισθανόταν τρομερή πίεση λόγω των κινητοποιήσεων διαμαρτυρίας των **Τ/κ** εξ αιτίας της επικρατούσης στα κατεχόμενα **αθλίως κατάστασης**, εδραιώθηκε η διχοτόμηση και δόθηκε η εντύπωση ότι στην Κύπρο υπάρχουν δύο κράτη με τη λειτουργία αστυνομικών και άλλων ελέγχων σε αυτά. Άλ-

Υπάρχουν άραγε ηγέτες;

λωστε ο ίδιος ο Ντενκτάς μίλησε για «μνήνα του μέλιτος». Τώρα βλέπουμε τα αποτελέσματα με την εισροή εκατοντάδων λαθρομεταναστών στις ελεύθερες περιοχές και την αύξηση του λαθρεμπορίου με το ούτω καλούμενο «κανονισμό της πράσινης γραμμής» και τη διοχέτευση προϊόντων «Made in Turkey» ή άλλων παραγομένων στην Τουρκία. Η κατάσταση είναι εκτός ελέγχου και διερωτώμαι εάν αποδεικτούν αποτελεσματικά οποιαδήποτε μέτρα ήθελε ληφθούν. Ακούμε τώρα ότι θα πρέπει να επαναρχίσουν «σοβαρές» και «ουσιαστικές συνομιλίες». Για τέσσερις και πλέον δεκαετίες τι είδους «συνομιλιών» και «διαπραγματεύσεων» διεξάγονταν παρά μόνον «κουβέντες του καφενείου» ως επιτυχώς έχουν χαρακτηριστεί, που επέτρεψαν στην Τουρκία να εδραιώσει τα τετελεσμένα της εισβολής και κατοχής και να καταστήσει τα κατεχόμενα εδάφη μας νομό (επαρχία) της. Τώρα, αφού η ενσωμάτωση των κατεχομένων έχει ήδη ολοκληρωθεί εισήλθε στην τελευταία φάση με την ισλαμοποίησή τους. Συνεπώς, όσοι μιλούν περί «απελευθέρωσης» και «επανένωσης» ευσυνειδήτητα εμπαίζουν τον κυπριακό λαό. Όλα τα ως άνω τετελεσμένα δεν ανατρέπονται, πλέον, πολύ περισσότερο όταν η Τουρκία όχι μόνο επιθυμεί μόνιμη στρατιωτική παρουσία αλλά και διατήρηση «εγγυητικών δικαιωμάτων», αφού τελική επιδίωξή της είναι η επανάκτηση της Κύπρου και ο μόνιμος και ολοκληρωτικός έλεγχός της.

Εις τι άλλο αποσκοπεί η δημιουργία αεροπορικής βάσης στο Λευκόνειο και ναυτικής βάσης στον κόλπο της Αμμοχώστου; Τις προθέσεις της αυτές η Τουρκία ουδέποτε τις απέκρυψε και τις διακηρύττει καθημερινά τούρκοι αξιωματούχοι εκτός και αν ηχούν σε ώτα μη ακουόντων πολιτικών και κομματικών ηγετών. Υπάρχουν, όμως, και οι μουεζίνες της ούτω καλούμενης «επαναπροσέγγισης» ως εάν πρόκειται για διαφορές δύο «κοινοτήτων» και μιλούν για «δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση» στο πλαίσιο της ούτω καλούμενης «Διζωνικής, Δικαιοδικής Ομοσπονδίας» (Δ.Δ.Ο.) με «πολιτική ισότητα» αλλά δεν μας λένουν σε ποιο Σύνταγμα και σε ποια χώρα υπάρχει τέτοιο καθεστώς όταν όλες οι διεθνικές και πολυεθνικές Ομοσπονδίες διαλύθηκαν και κατέρρευσαν μέσα σε ποταμούς αιμάτων (π.χ. Γιουγκοσλαβία) με εξαίρεση το «βελουδινό διαζύγιο» της Τσεχοσλοβακίας. Μάλιστα, τέτοια Δ.Δ.Ο. πουθενά δεν υπάρχει με δήθεν «σωστό περιεχόμενο». Εκείνο που έπρεπε να συσταθεί μετά την τουρκική εισβολή θα επιβάλλετο να ήταν η δημιουργία και σφυρηλάτηση ενός ενιαίου και αρραγούς εθνικοαπελευθερωτικού και αντικατοχικού μετώπου και όχι «πλατφόρμες επιτροπές επαναπροσέγγισης». Και επειδή κάποτε γίνεται και λόγος από μερικούς τουρκοπροσκυνημένους ότι για όλα φταίει ο εθνικισμός των ελληνοκυπρίων και όχι η τουρκική επιθετικότητα

και βουλιμία (που λανθασμένα αποκαλείται «αδιαλλαξία») καλό θα ήταν να τονιστεί ότι αυτός ο εθνικισμός ήταν αλυτρωτικός και απελευθερωτικός εδραζόμενος στην Αρχή της Αυτοδιάθεσης όπως ακριβώς ήταν και ο εθνικισμός των Αράβων μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο για απαλλαγή τους από τον αποικιακό ζυγό (αγγλικό, γαλλικό και άλλους) και της δημιουργίας ανεξάρτητων κρατών. Υπάρχουν, όμως, άραγε πεφωτισμένοι και χαρισματικοί πολιτικοί ηγέτες, με εθνικό ανίστημα και ήθος που να επαναφέρουν το Κυπριακό στην πραγματική του διάσταση ως πρόβλημα εισβολής και κατοχής και να αγωνιστούν για την πραγματική απελευθέρωση; Υ.Γ. (1). Μουεζίνες: μουσουλμάνος κληρικός που καλεί τους πιστούς σε προσευχή (2). Γραικύλος: Ο Έλληνας που είναι ανάξιος της εθνικής του παραδόσεως, ο ξεπεσμένος, παρηκμασμένος Έλληνας, συνήθως δουλοπρεπής προς τους ξένους. (3). Τουρκοπροσκυνημένος: Ο Γέρος του Μοριά, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, όσους αναγνώρισαν ως κυρίαρχους τους Τούρκους και αποδέχθηκαν την υποτέλεια σε αυτούς όπως ο οπλαρχηγός Νενέκος, όταν ο Ιμπράημ εισέβαλε στην Πελοπόννησο και κινδύνευσε η Επανάσταση του 1821. Εξού και παρέμεινε παροιμιώδης η φράση του «Φωτιά και τσεκούρι στους Τουρκοπροσκυνημένους».

*** Πρώην συνδικαλιστής**

Μακάρι τούτην την χρονιά...

Ο παλιός ο χρόνος έφμεν τζιαι ήρτεν πιον ο νέος / τζιαι ο γολγοθάς του τόπου μας πέρκι εν ο τελευταίος. Μακάρι τούτην την χρονιάν κάθε κακό να πάψει / ειρήνην τζιαι ομόνοια στην Κύπρο μας να λάμψει. Εχρόνισεν τούντο κακόν πόσα χρόνια μαράζι / η Κύπρος να σταυρώνεται τζιαι φως να μεν χαράζει. Εν που το '74 που η Κύπρος εμοιράσταν / τζιαι τόσα χρόνια μαρτυρεί γιατί μικρή επλάσταν. Εύχομαι τούτην την χρονιάν η Κύπρος μας να σμίξει / του τόπου τούντο μοίρασμαν να πάψει πιον να λείψει. Πέρκι ανέμοι λευτεράς τζι ειρήνης πιον φουσήσουν / Έλληνες Τούρτζιοι να σμιχτούν οι έχθρες πιον να σβήσουν. Χρόνια ο τόπος μαρτυρά τζι' ο κόσμος υποφέρειν / γιατί του δαίμονα δουλειές στην σκέψην κάποιους φέρνει. Κύπρος μικρή κακόμοιρη χρόνια σε αδικούσιν / ξένοι τζιαι ντόπιοι τζιαι εχθροί πίκρες εσέν σου δκιούσιν. Κύπρος μικρή πατρίδα μας σκλάβα τζιαι μοιρασμένη / χρόνια τωρά που σ' αδικούν τζιαι έχουν σε σταυρωμένη. Της Κύπρου τούτη η αδικία εν προσβολή στην κοινωνία / είναι έγκλημα μεγάλο που στον κόσμον δεν έσει άλλον. Της Κύπρου τούτ' η σταύρωσης πρέπει πιον να τελειώσει / τούτον το μιάλον τ' άδικον να σβήσει πιον να λιώσει. Θεγέ που βλέπεις που ψηλά βάλτο δικόν σου σιέρι / της Κύπρου τούτη η χρονιά άνοιξη να της φέρει.

Πέτρος Ευθυβούλου, Λαογράφος